

اپیدمیولوژی توصیفی بروسلوز در استان قم طی سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹

رزاق محمودی^{۱*}، صغری ولی‌زاده^۲، طیبه فاخری^۳، محدثه فهیمی^۳، کریم مردانی^۴، اصغر محمدپور
اصل^۵ و فاطمه عابدی آستانه^۶

^۱ دانشیار مرکز تحقیقات میکروپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین- ایران.

^۲ دانشجوی دکتری تخصصی بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه- ایران.

^۳ دانش‌آموخته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه تبریز، تبریز- ایران.

^۴ استاد گروه بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه، ارومیه- ایران.

^۵ استادیار مرکز تحقیقات مدیریت خدمات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز- ایران.

^۶ کارشناس مسئول بیماری‌ها، مرکز بهداشت قم، قم- ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۲/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۲۵

چکیده

هدف: بروسلوز، بیماری عفونی مشترک بین انسان و دام است و از مشکلات عمده بهداشتی در سراسر جهان محسوب می‌شود. در این مطالعه، اپیدمیولوژی توصیفی بیماری بروسلوز در استان قم طی سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ انجام شد. روش‌ها: تعداد ۸۳ بیمار مبتلا به بروسلوز با معاینه پزشک و تأیید آزمایشگاهی به روش رایت در مراکز درمانی استان قم طی سال‌های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ تحت بررسی قرار گرفتند.

نتایج: از تعداد ۸۳ بررسی شدند، تعداد ۴۷ بیمار (۵۶/۴٪) مرد و ۳۶ بیمار (۴۳/۳٪) زن بودند. میزان شیوع بروسلوزیس در افرادی که با دام آلوده در تماس بودند بیشترین میزان (۵۹٪) را به خود اختصاص داده بود. بیشترین میزان بروز بیماری در دامنه سنی ۴۰-۲۱ سال و در جمعیت مربوط به، افراد خانه‌دار (۳۳/۷٪)، مناطق شهری (۵۸٪)، در فصل تابستان (۴۹/۳٪) و نیز در اثر مصرف شیر و فرآورده‌های لبنی (۷۱٪) مشاهده گردید.

بحث و نتیجه‌گیری: یافته‌های این پژوهش نشان داد که رخداد این بیماری روند افزایشی داشته است؛ بیماری بروسلوز علی‌رغم کنترل در بسیاری از کشورها، همچنان به عنوان یک معضل در سلامت عمومی در سراسر جهان مطرح است و یکی از مسایل مهم بهداشتی-اقتصادی محسوب می‌شود؛ لذا با توجه به یافته‌های این پژوهش و سایر مطالعات صورت گرفته در این زمینه و نیز با توجه به اهمیت صنعت دامپروری در استان قم، برقراری سیستم مراقبت، از اقدامات ضروری در راستای کنترل و ریشه‌کنی بروسلوز است.

واژه‌های کلیدی: اپیدمیولوژی، استان قم، بروسلوز، زئونوز.